

การสร้างแบบประเมินความวิตกกังวลในการพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ใหญ่ ของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร

Development of an Adult Anxiety Assessment Tool for Naresuan University Students

กันตพัฒน์ อนุศักดิ์เสถียร^{1*}, ณัฐพร แจ่มจำรัส², ถวัลย์รัตน์ อินทร์สุนทร³, อภิญญา จิตราศรี⁴, อติศรา ชัยธวัชวิบูลย์⁵,
ปวีณา ศรีเมือง⁶, ปริญญา แสนศักดิ์⁷, จิราภร แสนทวีสุข⁸, นรินทร์ เงินแย้ม⁹ และ สุรเดช ประยูรศักดิ์¹⁰

¹ ปร.ด.(จิตวิทยาคลินิก) / ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร kantabhata@nu.ac.th

^{2, 3, 4, 5, 6, 7} วท.บ. (จิตวิทยา) / ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

⁸ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา) / ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร benze_haha@hotmail.com

⁹ ปร.ด.(ประสาทวิทยาศาสตร์) / ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร npsychopedia@hotmail.co.th

¹⁰ ปร.ด. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์) / ดร. ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร psy-pop@hotmail.co.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) สร้างแบบประเมินความวิตกกังวลในการพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ใหญ่ของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร 2) ตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินความวิตกกังวลในการพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ใหญ่ของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยนเรศวร ในปีการศึกษา 2564 มีขั้นตอนในการวิจัยดังนี้ ขั้นที่ 1 สัมภาษณ์นิสิตเกี่ยวกับเรื่องของความวิตกกังวลในการพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ใหญ่จนได้ข้อมูลที่อิ่มตัวจำนวนข้อมูล 120 คน ขั้นที่ 2 เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 480 คนโดยวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified sampling) เพื่อทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจจากข้อคำถามที่สร้างขึ้น พบข้อคำถามที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากกว่า 0.05 จำนวน 32 ข้อ แบ่งออกเป็น 6 องค์ประกอบได้ตั้งชื่อองค์ประกอบดังนี้ 1) สถานการณ์ 2) การทำงาน 3) การปรับตัว 4) อาชีพ 5) ความรับผิดชอบ และ 6) ความสัมพันธ์ ขั้นที่ 3 ตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมิน ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.66 – 1.00 โดยได้ข้อคำถามทั้งหมด 32 ข้อ ขั้นที่ 4 เก็บข้อมูลจากตัวอย่างวิจัยจำนวน 300 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified sampling) เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลและทำการปรับโมเดลเพื่อให้เกิดความสอดคล้อง ผลการวิจัยพบว่า ข้อคำถามได้ปรับให้เหลือ 21 ข้อ และมี 4 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) สถานการณ์ 2) การทำงาน 3) การปรับตัว และ 4) อาชีพ ข้อมูลตามทฤษฎีมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ Chi-square = 417.51, df = 185, CFI = 0.97, NFI = 0.94, RMSEA = 0.85 ซึ่งผ่านเกณฑ์ การพิจารณาทุกรายการ และเครื่องมือที่สร้างมีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.92 สรุปได้ว่า แบบประเมินความวิตกกังวลในการพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ใหญ่มีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ประเมินในบริบทของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร

คำสำคัญ : แบบประเมิน, ความวิตกกังวล, การพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ใหญ่, การพัฒนาแบบประเมิน

Abstract

The objectives of this research are: 1) Create an anxiety assessment tool for Naresuan University students developing into adulthood. 2) Develop and investigate the quality of an anxiety measurement tool in the development of adulthood for Naresuan University students Data were collected from Naresuan undergraduate students in the academic year 2021. The research process consists of the following steps: 1: Interviews with 120 students about the anxiety of developing into adulthood until the data is saturated. 2: Data were collected from 480 students and analyzed by exploratory factor analysis. It was found that 32 of the questions asked had a factor loading of more than 0.05 and were divided into 6 components (i.e., the situation, work, adaptation, occupation, responsibility, and relationships). The third step was to send questions to experts. The results of the Index of Conformity (IOC) analysis with 3 experts were in the range of 0.66 – 1.00, with a total of 32 questions. 4: Collect data for 300 people by stratified sampling

method for analyzing the compositional analysis by the researcher and make adjustments to the model to ensure consistency. It was found that the questionnaires could be reduced to 21 questions and consist of 4 components: situation, work, adaptation, and occupation. These were consistent with the empirical data considering the following values (Chi-square = 417.51, df = 185, CFI = 0.97, NFI = 0.94, RMSEA = 0.85 which passed all the criteria and the instrument generated a confidence value of the whole 0.92. It can be concluded that the Anxiety Assessment Tool is appropriate to be used in the context of Naresuan University students developing into adulthood.

Keywords: Assessment, Anxiety, Adult Development, Assessment Development

บทนำ

ในสังคมปัจจุบันที่ทุกอย่างพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นในแง่สิ่งแวดล้อม สังคม เทคโนโลยี ส่งผลให้วิถีชีวิตของผู้นั้นต้องปรับเปลี่ยนให้เข้ากับการพัฒนาเหล่านั้นตามไปด้วยและสำหรับนิสิตนักศึกษาจำเป็นจะต้องรับมือกับการเปลี่ยนแปลงนี้ด้วยเช่นเดียวกัน จากการสำรวจสุขภาพจิตของคนไทยในปี 2563 เมื่อแบ่งตามช่วงอายุ พบว่า ช่วงเยาวชนหรือวัยรุ่นมีคะแนนสุขภาพจิตต่ำที่สุด (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2564) เนื่องจากวัยรุ่นนั้นเป็นวัยที่มีการเจริญเติบโตจากเด็กเป็นผู้ใหญ่มีการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย จิตใจ และอารมณ์เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว เพื่อเปลี่ยนผ่านจากวัยเด็กเข้าสู่การเป็นผู้ใหญ่ และการเปลี่ยนแปลงของครอบครัว สังคม และสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวอาจก่อให้เกิดความเครียด และบางครั้งไม่สามารถปรับตัวให้เผชิญกับปัญหาที่เกิดขึ้นได้ (Khrobsorn, & Chaimongkol, 2013 อ้างถึงใน สืบตระกูล ตันตลานุกุล และ ปราโมทย์ วงศ์สวัสดิ์, 2562) ไม่เพียงเท่านั้น Erikson (1968) ได้กล่าวว่า วัยรุ่นยังเป็นช่วงเวลาแห่งการสำรวจอัตลักษณ์ของตนเอง ว่าตนเองคือใครและสามารถทำอะไรได้บนโลกนี้ และมีบทบาทหน้าที่อะไร มีความสามารถแบบไหน ซึ่งสิ่งเหล่านี้หากค้นพบจะทำให้วัยรุ่นสามารถเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่รู้จักตนเองและรู้จักวางแผนชีวิตได้อย่างเหมาะสม แต่ถ้าไม่สำเร็จ ก็ส่งผลให้เด็กวัยรุ่นนั้นเกิดความสับสนในตนเองและมีผลกระทบต่อการเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต ซึ่งความสับสนในตนเองของวัยรุ่นนั้นอาจทำให้เกิดความวิตกกังวลต่ออนาคตของตัวเองหากต้องก้าวเข้าสู่บทบาทการเป็นผู้ใหญ่ (Macek et al, 2007)

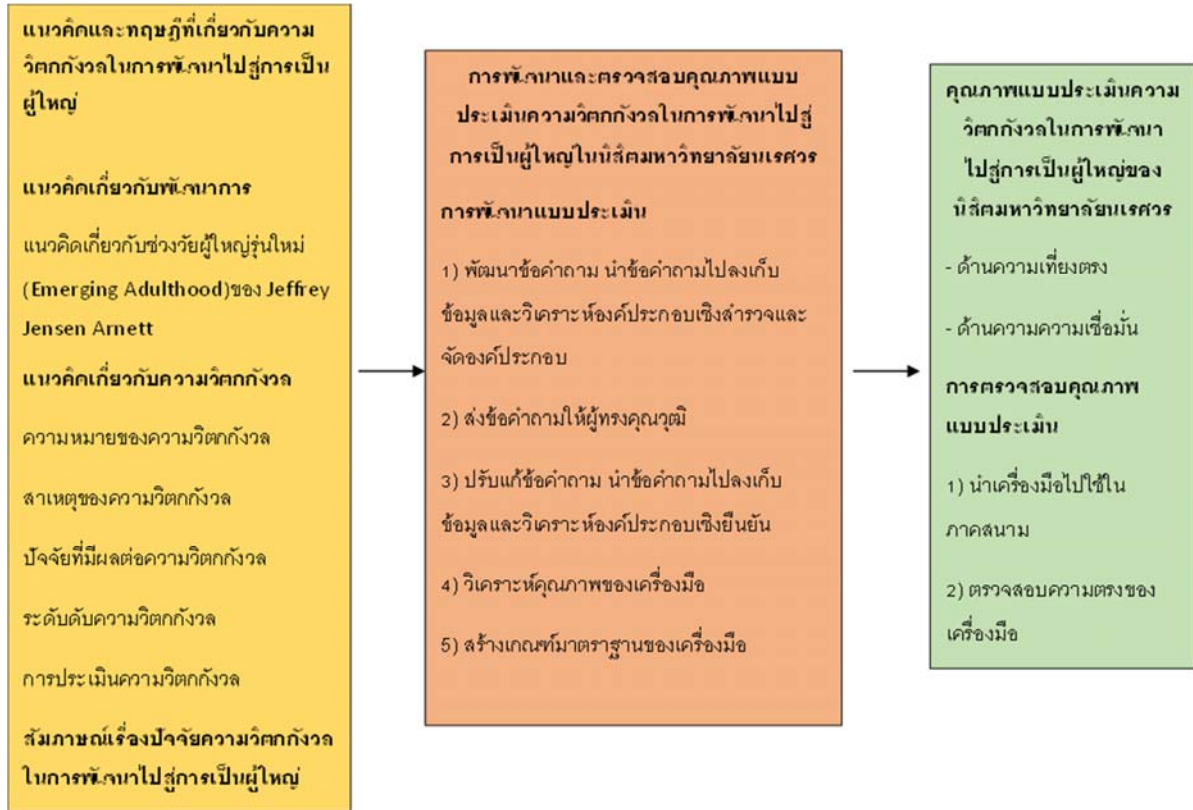
มีการศึกษาเกี่ยวกับความกลัวที่จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในนักศึกษาระดับปริญญาตรีของ April Smith และคณะ (2017) ที่ได้ทำการสำรวจกลุ่มนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่สหรัฐอเมริกาด้วยวิธีการแบบหน่วงเวลาคความกลัวในวัยผู้ใหญ่ของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 3,291 คน ของชายและหญิงระดับปริญญาตรีโดยประเมินในปี 1982, 1992, 2002 และ 2012 ผลการศึกษาพบว่าในปัจจุบันกลุ่มนักศึกษาหญิงมีความกลัวเกี่ยวข้องกับการเข้าสู่ผู้ใหญ่มากกว่านักศึกษาหญิงในอดีต โดยกลุ่มนักศึกษาชายก็มีแนวโน้มเช่นเดียวกัน และจากการศึกษาในปี 2012 พบว่านักศึกษาชายมีความกลัวที่เกี่ยวกับกระบวนการเจริญเติบโตเพิ่มขึ้นจากปี 1982 ผลการศึกษาเหล่านี้จึงเป็นการแสดงให้เห็นว่านักศึกษาระดับปริญญาตรีในปัจจุบันต้องเผชิญกับความกลัวการเข้าสู่ผู้ใหญ่มากกว่านักศึกษาปริญญาตรีในอดีต และความกลัวต่อสิ่งที่จะเผชิญในอนาคตก็ถือว่าเป็นหนึ่งภาวะอารมณ์ที่จะก่อให้เกิดความวิตกกังวลได้ (McKinley et al., 2004 อ้างถึงใน ญัฐชา พัฒนา, 2555) ความวิตกกังวลนี้เอง ทำให้เกิดปัญหาที่วัยรุ่นพยายามหลีกเลี่ยงบทบาทหน้าที่ของการเป็นผู้ใหญ่เมื่อถึงเวลาที่ต้องเติบโต โดยพบว่า ในกลุ่มนิสิตนักศึกษาเริ่มต้นที่จะประกอบอาชีพช้าลงกว่าแต่ก่อนกว่าครึ่งของผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยนั้นไม่ได้ทำงานทันทีที่จบหรือขาดการทำงานซึ่งเป็นเปอร์เซ็นต์สูงสุดในรอบอย่างน้อย 11 ปี (United States Census Bureau, 2012 as cited in Smith et al., 2016) โดย Galambos and Tilton-Weaver (2000, as cited in Smith et al., 2016) ได้อธิบายถึงสาเหตุของปรากฏการณ์นี้ว่าเป็นเพราะความกลัวว่าหากเริ่มทำงานอย่างจริงจังแล้วจะต้องลำบากไม่สะดวกสบายเหมือนตอนที่ยังเป็นเด็กเนื่องจากต้องแบกรับภาระของการเป็นผู้ใหญ่

ด้วยเหตุผลที่ได้กล่าวไปข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจที่จะสร้างเครื่องมือในการวัดความวิตกกังวลในการพัฒนาเป็นผู้ใหญ่ เพื่อจะได้นำเครื่องมือนี้มาศึกษาถึงปัญหาที่จะเกิดขึ้น ซึ่งการศึกษานี้ส่งผลให้เกิดประโยชน์ในการสร้างความตระหนักรู้ถึงประเด็นปัญหาของความวิตกกังวลต่อการโตเป็นผู้ใหญ่ เพื่อจะเป็นการนำไปสู่การต่อยอดเพื่อหาแนวทางแก้ไขต่อไป และพบว่ายังไม่มีการวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับความวิตกกังวลในการพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ใหญ่มาก่อน นอกจากนี้ยังเป็นแนวทางให้ทางมหาวิทยาลัยได้นำมาปรับใช้ในการเรียนการสอนว่าจะทำเช่นไรให้ปัญหาที่เกิดขึ้นนี้ให้เกิดแก่นิสิตนักศึกษาที่ได้สังกัดอยู่ให้น้อยที่สุด เพื่อที่ประชากรเหล่านี้ที่เป็นอนาคตของชาติสามารถมีความรับผิดชอบและทำตามบทบาทหน้าที่ของผู้ใหญ่ได้เต็มที่ ไม่สับสน หวาดกลัวหรือวิตกกังวลอันใดเมื่อถึงเวลาที่จะต้องเข้าสู่บทบาทการเป็นผู้ใหญ่และเป็นประชาชนที่มีคุณภาพของประเทศชาติในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. สร้างแบบประเมินความวิตกกังวลในการพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ใหญ่ของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร
2. ตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินความวิตกกังวลในการพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ใหญ่ของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร

กรอบแนวคิด

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการพัฒนาแบบประเมินความวิตกกังวลในการพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ใหญ่

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการสร้างแบบประเมินความวิตกกังวลในการพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ใหญ่ของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร **ประชากร** ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นิสิตที่ศึกษาอยู่มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก อายุระหว่าง 18-25 ปี

กลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยนเรศวร จำนวน 900 คน จากการสำรวจปัจจัยที่ทำให้เกิดความวิตกกังวลในการพัฒนาไปสู่ผู้ใหญ่ของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวรในระดับปริญญาตรี จำนวน 120 คน จากการทำ Exploratory factor Analysis จำนวน 480 คน และจากการทำ Confirmatory Factor Analysis จำนวน 300 คน ทำการสุ่มด้วยวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified sampling) คือ การสุ่มตัวอย่างจากประชากรด้วยการแบ่งชั้นให้ประชากรที่อยู่ชั้นเดียวกันมีความคล้ายคลึงมากที่สุด (กัญญ์สิริ จันทร์เจริญ, 2548) โดยงานวิจัยนี้ได้ใช้คณะที่ศึกษาเป็นชั้นในการแบ่ง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบประเมินความวิตกกังวลในการพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ใหญ่ของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) 4 ระดับคือ น้อยที่สุด 1 คะแนน น้อย 2 คะแนน มาก 3 คะแนน มากที่สุด 4 คะแนน จำนวน 21 ข้อ

ขั้นตอนวิธีการวิจัย

ระยะที่ 1 การสร้างแบบประเมิน

1. กำหนดจุดมุ่งหมายของการสร้างแบบประเมิน ในงานวิจัยนี้มีเป้าหมายเพื่อแบบประเมินความวิตกกังวลในการพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ใหญ่ของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร
2. ศึกษาค้นคว้านิยาม ทฤษฎี เอกสารงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวล ช่วงวัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่รวมการสร้างแบบประเมิน
3. สํารวจปัจจัยที่ทำให้เกิดความวิตกกังวลในการพัฒนาไปสู่วัยผู้ใหญ่ของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวรในระดับปริญญาตรี ด้วยการสัมภาษณ์นิตินั้ง 16 คณะ/วิทยาลัยภายในมหาวิทยาลัยนเรศวร รวมทั้งสิ้น 120 คน ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์และมีทีมวิจัยช่วยในการสัมภาษณ์นิตินั้งอีก 2 คน โดยการสัมภาษณ์ใช้เวลาประมาณ 30 นาที เพื่อสำรวจปัจจัยที่ทำให้เกิดความวิตกกังวลนำมาประกอบกับงานวิจัยและแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับความวิตกกังวล โดยทำการคัดเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Typical case sampling) เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยสนใจ เพื่อให้เห็นถึงปัจจัยที่ทำให้เกิดความวิตกกังวลในการพัฒนาไปสู่วัยผู้ใหญ่ในกลุ่มนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร และกำหนดขนาดตัวอย่างโดยเลือกใช้ความอิ่มตัวของข้อมูล (Data saturation) คือ ไม่ว่าจะขนาดกลุ่มตัวอย่างจะมีจำนวนเท่าไรไม่สำคัญ แต่ควรมีขนาดเพียงพอต่อการหาข้อสรุปหรือลักษณะของการเกิดจากการเก็บข้อมูลแล้วพบความซ้ำซ้อน (Redundancy) ของคำตอบ
4. สร้างข้อคำถามและกำหนดรูปแบบของแบบประเมินความวิตกกังวลในการพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ใหญ่ของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร ทั้งหมด 56 ข้อ

ระยะที่ 2 การตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมิน

1. ลงเก็บข้อมูลและทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) โดยเก็บข้อมูลกับนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จำนวนรวม 480 คน เพื่อวิเคราะห์แยกองค์ประกอบของข้อคำถาม
2. ตรวจสอบคุณภาพแบบประเมินด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยการนำแบบสอบถามที่เป็นฉบับร่างให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน พิจารณาตรวจสอบข้อคำถามในแต่ละข้อว่าสามารถประเมินความวิตกกังวลของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวรได้หรือไม่ โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม (IOC) ที่มีค่าความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 โดยข้อคำถามของแบบประเมินผ่านเกณฑ์ทุกข้อ และค่า IOC ที่ได้ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.66 – 1.00
3. ตรวจสอบคุณภาพแบบประเมินด้านความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของแบบประเมินที่สร้าง (Confirmatory Factor Analysis: CFA) โดยเก็บข้อมูลกับนิสิตในมหาวิทยาลัยนเรศวร จำนวนรวม 300 คน
4. ตรวจสอบคุณภาพแบบประเมินด้านค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค
5. นำคะแนนดิบ (Raw scores) ไปทำการวิเคราะห์หาค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile) และนำค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์มาปรับเป็นค่าคะแนนที่ปกติ (normalized T-score) เพื่อแบ่งช่วงคะแนนเป็นเกณฑ์ปกติ (norm)

ผลการวิจัย

ระยะที่ 1 การสร้างแบบประเมิน

จากการสร้างแบบประเมินความวิตกกังวลในการพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ใหญ่ของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวรประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมด 21 ข้อ ประกอบด้วยคำถามประเภทมาตราประเมินค่า และแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านสถานการณ์
2. ด้านการทำงาน
3. ด้านการปรับตัว
4. ด้านอาชีพ

ระยะที่ 2 การตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมิน

1. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจของแบบประเมินความวิตกกังวลในการพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ใหญ่ของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร (Exploratory factor analysis) พบว่า ค่า KMO and Bartlett's test มีค่าเท่ากับ 0.92 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.5 และเข้าใกล้ 1 แสดงว่าสามารถทำ factor analysis ต่อได้

2. สำหรับค่า Chi-square มีค่าเท่ากับ 6732.17 ค่า df เท่ากับ 496 และมีค่านัยสำคัญที่ 0.00 แสดงว่าข้อมูลมีความสัมพันธ์กันมากพอที่จะทำการวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นต่อไปได้ และผลของตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์ทั้งหมดจำนวน 56 ข้อ สามารถจัดกลุ่มเข้าองค์ประกอบ ได้จำนวน 32 องค์ประกอบ แต่มีจำนวน 6 องค์ประกอบ ที่มีค่าไอเกนเกิน 1.00 ซึ่งมี 26 องค์ประกอบที่มีค่าไอเกนน้อยกว่า 0.30 แสดงว่ามีค่าความสัมพันธ์น้อยกว่าจึงทำการตัดออก

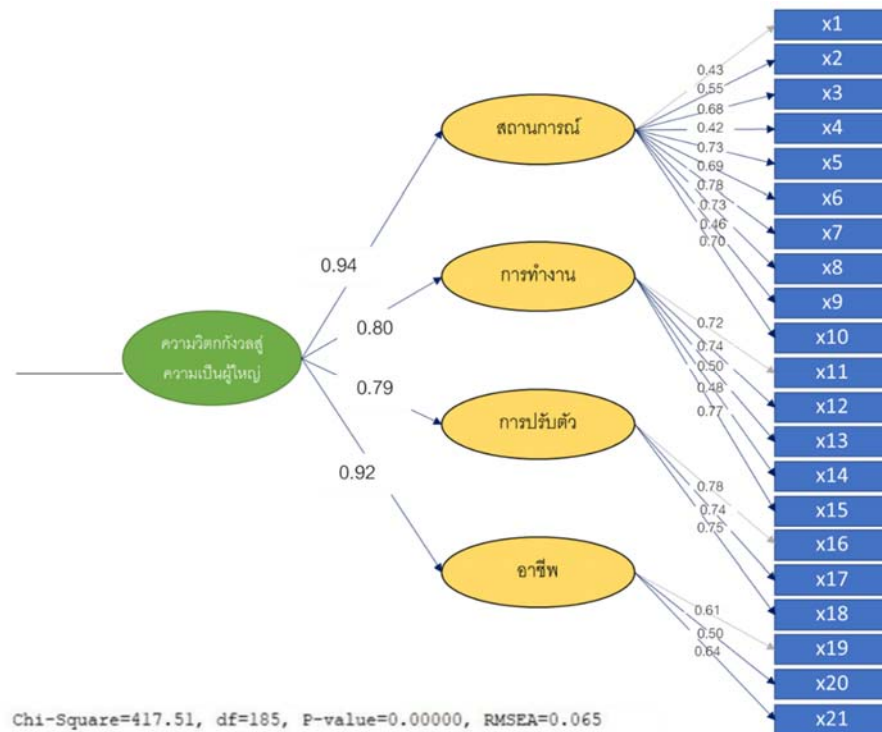
ดังนั้นแต่ละองค์ประกอบสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปร ทั้งหมด 56 ตัว ได้ มากกว่า 1.00 องค์ประกอบ ทั้งหมด 6 องค์ประกอบ คือ สถานการณ์ การทำงาน การปรับตัว อาชีพ ความรับผิดชอบ และความสัมพันธ์ และผู้วิจัยได้ตัดข้อที่ ค่าความสัมพันธ์ในองค์ประกอบน้อยกว่า 0.30 ออก จึงสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรทั้งหมด 32 ตัวได้ร้อยละ 59.012 เมื่อพิจารณาจัดให้ตัวแปรแต่ละตัวเข้าอยู่ในองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่งเพียงองค์ประกอบเดียวที่ตัวแปรนั้นมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ พบว่า ตัวแปรแต่ละตัว ที่จัดเข้าองค์ประกอบแล้วมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.395 ถึง 0.729 ดังตาราง ที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าไอเกนค่าร้อยละของความแปรปรวนและค่าร้อยละสะสมของความแปรปรวนในแต่ละองค์ประกอบของความวิตกกังวลสู่ความเป็นผู้ใหญ่

องค์ประกอบ (Component)	ค่าไอเกน (Eigen value)	ค่าร้อยละของความแปรปรวน (% of variance)	ค่าร้อยละสะสมของความแปรปรวน (Cumulative %)
1. สถานการณ์	10.989	34.341	34.341
2. การทำงาน	2.269	7.091	41.432
3. การปรับตัว	1.985	6.203	47.635
4. อาชีพ	1.504	4.699	52.334
5. ความรับผิดชอบ	1.129	3.527	55.862
6. ความสัมพันธ์	1.008	3.150	59.012

1. ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของคำถามในแบบประเมินความวิตกกังวลสู่ความเป็นผู้ใหญ่ในนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวรโดยมีผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.66 – 1.00

2. เมื่อได้วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของแบบประเมินความวิตกกังวลสู่ความเป็นผู้ใหญ่ในนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร (Confirmatory Factor Analysis) ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ และทำการปรับโมเดลเพื่อให้เกิดความสอดคล้องและได้ทำการตัดองค์ประกอบที่ 5 และ 6 ออกเพราะมีค่า loading น้อย ซึ่งแสดงว่ามีความเกี่ยวข้องจริงแต่มีความเกี่ยวข้องที่น้อย จึงพบว่าแบบประเมินแบ่งเป็น 4 ด้าน 21 ข้อดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 แผนภาพโมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยัน 4 ด้านของความเครียดในนิสิตมหาวิทยาลัยนครสวรรค์

โดยแต่ละด้านของความวิตกกังวลสู่ความเป็นผู้ใหญ่แสดงให้เห็น โครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามกับการเกิดความวิตกกังวลสู่ความเป็นผู้ใหญ่ที่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยค่า CFI มีค่าเท่ากับ 0.97 , ค่า NFI มีค่าเท่ากับ 0.94 และค่า RMSEA มีค่าเท่ากับ 0.065 ผ่านเกณฑ์การพิจารณาทุกรายการ ยกเว้นค่า χ^2 - sig (p) เนื่องจากการวิจัยนี้ได้ใช้กลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนมาก ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของแบบประเมินความวิตกกังวลสู่ความเป็นผู้ใหญ่ในนิสิตมหาวิทยาลัยนครสวรรค์

ดัชนีความกลมกลืน	เกณฑ์ดี	ค่าที่ได้	ผลการพิจารณา	สรุป
1. ค่า χ^2 -sig(p)	> 0.05	000.0	ไม่ผ่าน	ไม่สอดคล้อง
2. ค่า NFI	>0.90	0.94	ผ่าน	สอดคล้อง
3. ค่า CFI	> 0.90	0.97	ผ่าน	สอดคล้อง
4. ค่า RMSEA	< 0.080	0.065	ผ่าน	สอดคล้อง

3. ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบประเมินความวิตกกังวลสู่ความเป็นผู้ใหญ่ในนิสิตมหาวิทยาลัยนครสวรรค์ ทั้งฉบับเท่ากับ .92 ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่เชื่อมั่นได้ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบประเมินความวิตกกังวลสู่ความเป็นผู้ใหญ่ในนิสิตมหาวิทยาลัยนครสวรรค์ทั้งฉบับ

ค่าความเชื่อมั่น	
Cronbach's Alpha	N of Items
0.913	21

4. ผลการวิเคราะห์การสร้างเกณฑ์ปกติ พบว่า คะแนนที่กลุ่มตัวอย่างทั้ง 300 คนที่ได้ทำแบบประเมินมีคะแนนดิบ อยู่ระหว่าง 25-96 คะแนน ซึ่งได้ทำการวิเคราะห์คะแนนมาตรฐานซี (Z-score) ได้ค่าเท่ากับ -10.69 ถึง 9.64 และได้แปลงค่า คะแนนมาตรฐานซีเป็นคะแนนมาตรฐานที (T-score) ได้เท่ากับ -56.97 ถึง 146.49 (P 0.3 – P 100) นำมาแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 เกณฑ์ปกติของคะแนนแบบประเมินความวิตกกังวลสู่ความเป็นผู้ใหญ่ในนิสิตมหาวิทยาลัยนครสวรรค์ ในรูปเปอร์เซ็นต์ไทล์ และคะแนนที่ปกติ

คะแนนดิบ	ความถี่	Z-score	T-score	Percentiles
25	1	-10.6972	-56.9724	0.3
26	1	-10.4106	-54.1066	0.7
28	1	-9.8375	-48.3751	1.0
29	1	-9.5509	-45.5094	1.3
30	1	-9.2643	-42.6436	1.7
32	1	-8.6912	-36.9121	2.0
36	1	-7.5449	-25.4491	2.3
38	1	-6.9717	-19.7176	2.7
40	1	-6.3986	-13.9861	3.0
42	3	-5.8254	-8.2546	4.0
43	2	-5.5388	-5.3888	4.7
44	3	-5.2523	-2.5231	5.7
45	5	-4.9657	0.3426	7.3
46	3	-4.6791	3.2083	8.3
47	4	-4.3925	6.0741	9.7
48	3	-4.1060	8.9398	10.7
49	8	-3.8194	11.8056	13.3
50	1	-3.5328	14.6713	13.7
51	7	-3.2462	17.5371	16.0
52	7	-2.9597	20.4028	18.3
53	3	-2.6731	23.2686	19.3
54	3	-2.3865	26.1343	20.3
55	6	-2.0999	29.0001	22.3
56	7	-1.8134	31.8658	24.7
57	7	-1.5268	34.7316	27.0
58	6	-1.2402	37.5973	29.0
59	8	-0.9536	40.4631	31.7
60	7	-0.6671	43.3289	34.0
61	5	-0.3805	46.1946	35.7
62	8	-0.0939	49.0604	38.3
63	6	0.1926	51.9261	40.3
64	9	0.4791	54.7919	43.3
65	8	0.7657	57.6576	46.0
66	9	1.0523	60.5234	49.0
67	8	1.3389	63.3891	51.7
68	13	1.6254	66.2549	56.0
69	9	1.9120	69.1206	59.0
70	8	2.1986	71.9864	61.7
71	6	2.4852	74.8521	63.7
72	16	2.7717	77.7179	69.0
73	11	3.0583	80.5836	72.7
74	8	3.3449	83.4494	75.3

ตารางที่ 4 (ต่อ)

คะแนนดิบ	ความถี่	Z-score	T-score	Percentiles
75	2	3.6315	86.3151	76.0
76	9	3.9180	89.1809	79.0
77	12	4.2046	92.0466	83.0
78	8	4.4912	94.9124	85.7
79	5	4.7778	97.7782	87.3
80	3	5.0643	100.6439	88.3
81	3	5.3509	103.5097	89.3
82	4	5.6375	106.3754	90.7
83	4	5.9241	109.2412	92.0
84	1	6.2106	112.1069	92.3
85	6	6.4972	114.9727	94.3
86	4	6.7838	117.8384	95.7
87	2	7.0704	120.7042	96.3
88	2	7.3569	123.5699	97.0
89	2	7.6435	126.4357	97.7
91	2	8.2167	132.1672	98.3
92	1	8.5032	135.0329	98.7
95	2	9.3630	143.6302	99.3
96	2	9.6496	146.4960	100.0
รวม	300			

การสร้างเกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนแบบประเมินความวิตกกังวลสู่ความเป็นผู้ใหญ่ในนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร ผู้วิจัยนำเสนอทั้งแบบภาพรวมเพื่อสะท้อนมุมมองการวัดแบบเอกมิติรวม (Unidimensional) จึงใช้วิธีการแบ่งช่วงความหมายคะแนนโดยใช้ค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile rank)

ในการแบ่งระดับคะแนนแต่ละมิติด้วยเปอร์เซ็นต์ไทล์ แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ตามหลักการแบ่งเกณฑ์ที่น่าเชื่อถือคือ ใช้เปอร์เซ็นต์ไทล์ 25 (หรือ ควอไทล์ 1) เปอร์เซ็นต์ไทล์ 50 (หรือ ควอไทล์ 2) และ เปอร์เซ็นต์ไทล์ 75 (หรือควอไทล์ 3) เป็นเกณฑ์ในการแบ่งช่วงคะแนน (Clark-Carter, 2005 อ้างถึงใน เมษา นวลศรีและคณะ, 2560) สามารถแบ่งช่วงคะแนนได้ ดังนี้

1. เปอร์เซ็นต์ไทล์ 75.00 ขึ้นไป หมายถึง มีความวิตกกังวลในการพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ใหญ่สูง
2. เปอร์เซ็นต์ไทล์ 50.00 - เปอร์เซ็นต์ไทล์ 74.99 หมายถึง มีความวิตกกังวลในการพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ใหญ่ที่ค่อนข้างสูง
3. เปอร์เซ็นต์ไทล์ 25.00 - เปอร์เซ็นต์ไทล์ 49.99 หมายถึง มีความวิตกกังวลในการพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ใหญ่อ่อนข้างต่ำ
4. น้อยกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ 25.00 หมายถึง มีความวิตกกังวลในการพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ใหญ่ต่ำ

จากเกณฑ์การแปลผลที่กำหนดไว้ พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวรมีคะแนนความวิตกกังวลในการพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ใหญ่ในนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวรอยู่ที่ควอไทล์ที่ 4 รองลงมาคือ ควอไทล์ที่ 2 และ 3 น้อยที่สุดคือควอไทล์ที่ 1 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 แสดงความถี่ของจำนวนของคะแนนความวิตกกังวลในการพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ใหญ่ในนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร

ความวิตกกังวลในการพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ใหญ่	คะแนนดิบ	เปอร์เซ็นต์	การแปลผล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
นิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร	74 คะแนนขึ้นไป	75.00 ขึ้นไป	มีระดับความวิตกกังวลในการพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ใหญ่สูง	82	33.27
	67-73 คะแนน	50.00 - 74.99	มีระดับความวิตกกังวลในการพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ใหญ่ที่ค่อนข้างสูง	71	66.23
	56-66 คะแนน	25.00 - 49.99	มีระดับความวิตกกังวลในการพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ใหญ่ค่อนข้างต่ำ	80	66.26
	น้อยกว่า 56 คะแนน	น้อยกว่า 25.00	มีระดับความวิตกกังวลในการพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ใหญ่ต่ำ	67	33.22

สรุปและอภิปรายผล

จากการศึกษาพบว่า ค่า KMO and Bartlett's test มีค่าเท่ากับ 0.92 ซึ่งมีค่ามากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 0.60 สำหรับค่า Chi-square มีค่าเท่ากับ 6732.17 ค่า df เท่ากับ 496 และมีค่านัยสำคัญที่ 0.00 แสดงว่าข้อมูลมีความสัมพันธ์กันมากพอที่จะทำการวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นต่อไปได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มธุรส ผ่านเมือง และ ชนนิกันต์ รอดมรณ์ (2562) ที่ได้ระบุว่า พิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ว่าเข้าใกล้หนึ่งหรือไม่ ถ้าเข้าใกล้หนึ่งหมายความว่าค่า KMO ของข้อมูลชุดนี้มีความเหมาะสมเพียงพอที่จะนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบ และในทางตรงกันข้ามถ้าค่า KMO มีค่าที่เข้าใกล้ศูนย์ แสดงว่าข้อมูลหรือปัจจัยชุดนี้ไม่เหมาะสม ในการนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2552) ส่วนค่าไอเกน (Eigen value) ค่าร้อยละของความแปรปรวน และค่าร้อยละสะสมของความแปรปรวนแต่ละองค์ประกอบของความวิตกกังวลสู่ความเป็นผู้ใหญ่ พบว่าผลตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์ทั้งหมดจำนวน 56 ข้อสามารถจัดกลุ่มเข้าองค์ประกอบ ได้จำนวน 6 องค์ประกอบที่มีค่าไอเกนเกิน 1.00 ซึ่งแสดงว่าแต่ละองค์ประกอบสามารถอธิบายความแปรปรวนของ ตัวแปรทั้งหมด 56 ตัว ได้ มากกว่า 1.00 องค์ประกอบทั้งหมด 6 องค์ประกอบ คือ สถานการณ์การทำงาน การปรับตัว อาชีพ ความรับผิดชอบ และความสัมพันธ์ และผู้วิจัยได้ตัดข้อที่ค่าความสัมพันธ์ในองค์ประกอบน้อยกว่า 0.30 ออก จึงสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรทั้งหมด 32 ตัว ได้ร้อยละ 59.012 เมื่อพิจารณาจัดให้ตัวแปรแต่ละตัวเข้าอยู่ในองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่งเพียงองค์ประกอบเดียวที่ตัวแปรนั้นมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ พบว่า ตัวแปรแต่ละตัว ที่จัดเข้าองค์ประกอบแล้วมีค่าความสัมพันธ์ในองค์ประกอบตั้งแต่ 0.395 ถึง 0.729 ซึ่งสอดคล้องกับข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้สถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบสำหรับการวิจัยที่วิเคราะห์องค์ประกอบควรมีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในระดับสูง ($r = 0.30-0.70$) โดยรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบและตัวแปรอยู่ในรูปเชิงเส้น (Linear) (Stevens, 1992, 1996; Tabachnick & Fidell, 2001; Munro, 2001, Singchongchai, 2006: อ้างอิงถึงในธีระดา ภิญญา, 2561)

ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของคำถามในแบบประเมินความวิตกกังวลในการพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ใหญ่ของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวรโดยมีผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ประกอบไปด้วยคำถามทั้งสิ้น 32 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.66 – 1.00 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทิวาวัลย์ ต๊ะการและคณะ(2559) ที่ใช้เกณฑ์การพิจารณาระดับค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามที่ได้จากการคำนวณจากสูตรที่มีค่าระหว่าง 0.00 ถึง 1.00 โดยมีรายละเอียดในการพิจารณาดังนี้ค่า IOC ตั้งแต่ 0.00 – 0.49 ควรพิจารณาแก้ไขปรับปรุงหรือตัดคำถามข้อนั้นทิ้ง ค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 - 1.00 คำถามข้อนั้นมีค่าที่ยังตรงนำไปใช้ได้

ในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของแบบประเมินความวิตกกังวลสู่ความเป็นผู้ใหญ่ในนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวรพบว่า ทำการปรับโมเดลเพื่อให้เกิดความสอดคล้องและได้ทำการตัดองค์ประกอบที่ 5 และ 6 ออกเพราะมีค่า loading น้อยซึ่งแสดงว่ามีความเกี่ยวข้องจริงแต่มีความเกี่ยวข้องที่น้อย พบว่า แบบประเมิน แบ่งเป็น 4 ด้าน 24 ข้อ ซึ่งสอดคล้องกับ Hair et al. (2006 อ้างอิงใน อรรถไกร พันธุ์ภักดี, 2559) ที่ได้ระบุว่า การตีความผลการวิเคราะห์ควรมีการรายงานค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor loading) และความแปรปรวนที่องค์ประกอบสามารถอธิบายได้โดยองค์ประกอบควรอธิบายความแปรปรวนได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50

จากค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .906 แสดงให้เห็นว่าแบบประเมินความวิตกกังวลสู่ความเป็นผู้ใหญ่ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคุณภาพของเครื่องมือด้านความเชื่อมั่นอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ทั้งนี้ เป็นเพราะผู้วิจัยได้ทำการสำรวจและนำมาสร้างข้อคำถามตามคำตอบสัมภาษณ์และมีการวิพากษ์ข้อคำถามร่วมกับคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญาโทและตรวจสอบคุณภาพขั้นต้นโดยพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิก่อนที่จะนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปใช้จริง ซึ่งสอดคล้องกับ Streiner and Norman (1995) ที่ได้บอกว่าการหาค่าความเชื่อมั่นโดยสูตร Cronbach's Alpha ทำโดยนำเครื่องมือที่ไปสอบวัดกับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มหนึ่งแล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นการแปลผลทำได้เหมือนกับการหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีอื่น ๆ คือค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นจะมีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง +1 ตัวเลขที่ยิ่งเข้าใกล้ 1 ยิ่งแสดงว่ามีความเชื่อมั่นสูงค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นแบบความคงเส้นคงวภายในของเครื่องมือที่ยอมรับได้โดยทั่วไปคือต้องมากกว่า 0.8

จากผลการวิเคราะห์หาเกณฑ์มาตรฐานของแบบประเมินความวิตกกังวลสู่ความเป็นผู้ใหญ่ในนิสิตมหาวิทยาลัยนครสวรรค์ โดยเครื่องมือที่สร้างขึ้นได้ใช้กลุ่มนิสิตในการกำหนดเกณฑ์ปกติ (norm) พบว่า คะแนนดิบที่ได้จากการทำแบบประเมินของนิสิตมีค่าคะแนนอยู่ระหว่าง 25-96 คะแนน สามารถแบ่งช่วงคะแนนได้เป็น 4 ช่วง คือ น้อยกว่า 56 คะแนน คือ มีระดับความวิตกกังวลในการพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ใหญ่ต่ำ ช่วงคะแนนระหว่าง 56-66 คะแนน คือ มีระดับความวิตกกังวลในการพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ใหญ่ค่อนข้างต่ำ ช่วงคะแนนระหว่าง 67-73 คะแนน คือ มีระดับความวิตกกังวลในการพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ใหญ่ที่ค่อนข้างสูง และ 74 คะแนนขึ้นไป คือ มีระดับความวิตกกังวลในการพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ใหญ่สูง ซึ่งได้ทำการวิเคราะห์คะแนนมาตรฐานซี (Z-score) ได้ค่าเท่ากับ -10.69 ถึง 9.64 และได้แปลงค่าคะแนนมาตรฐานซีเป็นคะแนนมาตรฐานที (T-score) ได้เท่ากับ -56.97 ถึง 146.49 และเมื่อได้แบ่งระดับคะแนนแต่ละมิติด้วยเปอร์เซ็นต์ไทล์ แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ตามหลักการแบ่งเกณฑ์ที่น่าเชื่อถือ คือ ใช้เปอร์เซ็นต์ไทล์ 25 (หรือ ควอไทล์ 1) เปอร์เซ็นต์ไทล์ 50 (หรือ ควอไทล์ 2) และ เปอร์เซ็นต์ไทล์ 75 (หรือควอไทล์ 3) เป็นเกณฑ์ในการแบ่งช่วงคะแนนของ Clark (Clark-Carter, 2005) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุราสีนิ แสงมุกดา และคณะ (2557) ที่ได้นำคะแนนมาแจกแจงความถี่ จากนั้นแปลงคะแนนดิบเป็นเปอร์เซ็นต์ไทล์ และนำคะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ไปแปลงเป็นคะแนนที่ปกติ (normalized T-score)

ดังนั้นผลที่ได้ตามจุดมุ่งหมายของงานวิจัย สอดคล้องได้ว่าแบบประเมินความวิตกกังวลสู่ความเป็นผู้ใหญ่ (AAA-NU) คุณภาพของแบบประเมินสามารถจำแนกระหว่างระดับความวิตกกังวลในการพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ใหญ่ต่ำ ระดับความวิตกกังวลในการพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ใหญ่ค่อนข้างต่ำ ระดับความวิตกกังวลในการพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ใหญ่ที่ค่อนข้างสูง ระดับความวิตกกังวลในการพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ใหญ่สูง ซึ่งค่าที่ได้จากการค่าที่ได้จากการแบ่งช่วงความหมายคะแนนโดยใช้ค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile rank) และได้อंकประกอบเชิงยืนยันของแบบประเมินความวิตกกังวลในการพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ใหญ่ในนิสิตมหาวิทยาลัยนครสวรรค์ พบว่าโครงสร้างของแบบประเมินความวิตกกังวลในการพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ใหญ่ในนิสิตมหาวิทยาลัยนครสวรรค์มี 4 ด้าน ได้แก่ ด้านสถานการณ์ ด้านการทำงาน ด้านการปรับตัว ด้านอาชีพ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้แบบประเมินความวิตกกังวลในการพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ใหญ่ แบบประเมินนี้เหมาะสำหรับใช้วัดนิสิตที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยนครสวรรค์เนื่องจากว่าหากต้องการนำแบบประเมินนี้ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างอื่น ควรทำการศึกษาคูณภาพใหม่และสร้างเกณฑ์ในการแปลความหมายใหม่ เพราะเกณฑ์ที่ใช้ในการแปลความหมายถูกใช้ในบริบทของนิสิตมหาวิทยาลัยนครสวรรค์เท่านั้น โดยพิจารณาพร้อมกับองค์ประกอบ ทั้ง 4 ได้แก่ (1) สถานการณ์ (2) การทำงาน (3) การปรับตัว (4) อาชีพ สิ่งนี้จะช่วยให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้ประเมินในการเข้าใจตนเอง และพร้อมที่จะปรับตัวต่อสถานการณ์ที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคตที่ต้องเผชิญกับความวิตกกังวลและความไม่แน่นอนของชีวิต ช่วยในการลดปัญหาที่จะเกิดกับตนเอง ชุมชน และสังคมต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ใหญ่ เช่น ความสัมพันธ์ของชีวิตคู่กับการแต่งงาน บริบทการเป็นพ่อแม่
2. ควรศึกษากลุ่มตัวอย่างกลุ่มช่วงวัยอื่น ๆ ด้วยเนื่องจากต้องเผชิญกับการเปลี่ยนผ่านของช่วงวัยที่ต้องอาศัยการปรับตัวเช่นเดียวกัน

เอกสารอ้างอิง

- ณัฐชา พัฒนา. (2555). ผลของโปรแกรมการสนับสนุนทางสังคมต่อความวิตกกังวลและความพึงพอใจของผู้ป่วยกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลันในหอผู้ป่วยวิกฤต (ปริญญาานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา. http://digital_collect.lib.buu.ac.th/dcms/files/51920307/chapter2.pdf
- ทิชาวัลย์ ต๊ะการ, บังอร ฉัตรรุ่งเรือง, เสมอแข สมหอม, และณัฐยา ตันตรานนท์. (2559). การพัฒนาแบบประเมินมาตรฐานโฮมสเตย์ไทยสำหรับการพัฒนาระบบการให้คำแนะนำ ในการเข้ารับการตรวจประเมินเพื่อให้ได้การรับรองมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย, *การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ครั้งที่ 3 (ฉบับที่ 2)* (127-140).
- ธีระดา ภิญโญ. (2561). เทคนิคการแปลผลการวิเคราะห์องค์ประกอบสำหรับงานวิจัย. *วารสารปัญญาภิวัฒน์*, 10, 292-304
- นธกฤต วันตะเมธ. (2555). การพัฒนาโมเดลสมการเชิงโครงสร้างการสื่อสารการตลาด เพื่อสังคมเพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางสุขภาพของเยาวชนไทย. *วารสารจิตพฤติกรรมศาสตร์ : ระบบพฤติกรรมไทย*, 9(1-2), 43-62.
- มธุรส ผ่านเมืองและ ชนนิกันต์ รอดมรณ์. (2562). การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจสำหรับการพัฒนาระบบจัดการความรู้ของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี Exploratory Factors Analysis for Knowledge Management Systems in a Faculty of Business Administration, Bangkokthonburi University. *วารสารบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ ราชชมงคลล้านนา*, 7(1), 26-38
- เมษา นวลศรี, กมลวรรณ ตั้งธนกานนท์, & โชติกา ภาชีผล. (2560). การพัฒนาเกณฑ์ปกติของ แบบวัดพหุมิติความเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. *วารสารบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์*, 11(3), 143-155.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2564). *สรุปผลที่สำคัญการสำรวจสุขภาพจิต (ความสุข) ของคนในประเทศไทย พ.ศ. 2563*. กรุงเทพฯ : บางกอกบลิ๊ก.
- สีปตระกูล ตันตลานุกุล, และ ปราโมทย์ วงศ์สวัสดิ์. (2562). การดูแลเฝ้าระวังความเครียดในวัยรุ่น. *วารสารเครือข่ายวิทยาลัยพยาบาลและการสาธารณสุขภาคใต้*, 6(2), 279-285.
- อรรถไกร พันธุ์ภักดี. (2559). การเปรียบเทียบผลการใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดทุนทางสังคม ระหว่างการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจกับการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน. *วารสารบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์และการสื่อสาร*, 11(2), 46-67
- Erikson, E. H. (1968). *Identity: Youth and crisis* (No. 7). WW Norton & company.
- Macek, P., Bejček, J., & Vaničková, J. (2007). Contemporary Czech emerging adults: Generation growing up in the period of social changes. *Journal of Adolescent Research*, 22(5) , 444- 475. <https://doi.org/10.1177%2F0743558407305417>
- Smith, A., Keel, P., Bodell, L., Holm-Denoma, J., Gordon, K., Perez, M., & Joiner, T. (2016). I don't want to grow up, I'm a Gen X, Y, Me kid : Increasing maturity fears across the decades. *International Journal of Behavioral Development*, 41(6), 656-661.doi: 10.1177/0165025416654302
- Streiner, D.L. & Norman, G.R. (1995). *Health measurement scales: A practical guide to their development and use*. (2nd ed.). Oxford: Oxford University Press.

